

Chudoba relativní

Chudoba může být někdy chápána jen v relativním, takřkajíc „statistickém“ smyslu. Pak ovšem „chudí“ ve vyspělých krajinách pociťují svou chudobu především ve vztahu k bohatým ve své vlastní společnosti; když se však do stejného nebo dokonce i do horšího postavení dostanou přistěhovalci ze zemí třetího světa, daleko chudších, vítají to jako žádoucí změnu. Takovou relativní chudobu nelze sice zcela přehlížet, ale rozhodně je zapotřebí od ní důsledně odlišovat skutečnou nouzi, nedostatek jídla a vody, absenci lékařské pomoci apod. Při důsledném rozlišování tohoto dvojího významu slova „chudoba“ můžeme nahlédnout třeba zpozdilost chování některých odborových svazů, jejichž předákům jde někdy jakoby zcela slepě o zaměstnance určitého druhu, a vůbec nedbají situace v jiných odvětvích. Anebo může jít třeba o solidaritu celé řady odborových svazů, které se např. dohodnou na generální stávce, a nedbají přitom vůbec toho, že celé národní hospodářství je na pokraji úpadku a katastrofy. Nu, a do téže kategorie vlastně spadá i necitlivost velkých, pokročilých zemí s dávno už vybudovanou hospodářskou a finanční strukturou, když jde o vztah k zemím méně pokročilým, ba dokonce k tzv. „zaostalým“, sužovaným hladomory, naprostým nedostatkem vody, ničivými epidemiemi a nesčíslnými chorobami.

(Písek, 090302-2.)